

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۲ اپریل ۲۰۲۲

پاکستان زورش را نشان می دهد!

پنجشنبه - ۰۱ ثور ۱۴۰۱ - کابل: انفجار خونبار دو روز قبل در دشت برچی که بیشتر از ۱۰۰ تن از شاگردان معارف کشور را کشته و زخمی ساخت و انفجارات زنجیره نئی امروز در ولایات بلخ، قندوز، ننگرهار و کابل که باز هم به ده ها کشته و زخمی از خود برجای گذاشته و ضعیفترین و بیگانه ترین اقشار جامعه ما را به خاک و خون کشانیده است، موضوع یادداشت امروز می را می سازد، اما قبل از آن:

۱- احتمالاً شما داستان روباهی را که در سایه شتر و قطار شتران راه می رفت شنیده اید. در آن داستان بیچاره روباه که هویت خودش را فراموش نموده گرفتار نوعی عقده بزرگ بینی و خود برتر بینی شده بود، بدون آن که متوجه جسامت ضعیف و لاغر خود باشد و آن را با سایه ای با چنان بزرگی مقایسه نماید، متوهم شده فکر می نمود که آن سایه مال خودش است و در نتیجه دارای چنان جسامت بزرگیست که هیچ حیوانی تاب ایستادگی مقابلش را ندارد. غرق در دنیای توهم، برای آزمون زور خودش و نمایش قدرت به دیگران، دهن باز نموده پای یکی از شتران کاروان را به دندان گرفت. شتر ادیت شده بعد از نگاهی به بقیه قطار، با پای دیگرش کله روباه را چنان زیر پیش خرد نمود که قبل از بیرون شدن از توهم جان باخته بود.

۲- این داستان حتماً اگر تخیلی هم باشد که هست، در شرایط کنونی مصداق واقعی اش را در مناسبات طالب و نظام ملا سالار با پاکستان و امپریالیسم امریکا و شرکاء پیدا نموده است. یعنی طالب یا همان روباه که در سایه پاکستان- شتر- گام می گذاشت و شتر هم بخشی از یک قطار - کلیت سیستم امپریالیسم و ارتجاع منطقه- بود وقتی از جمع سایر غلامان حلقه بردگی غلام خاص برگردانش آویزان شد، چنان متوهم شد که خود را برتر و بزرگتر از تمام قطار دیده، شروع کرد به اینطرف و آنطرف خیز و جست نمودن و از پای شتر اولی یعنی پاکستان محکم گرفتن.

با استفاده از بعضی ناراحتی ها و مشکلات شتر یعنی پاکستان، روباه یعنی طالب در جایی برادران عقیدتی و طالب خود را به جان وی انداخت و در جای دیگر برادران خونی و جنبش تحفظ پشتون را. شتر و قطار که چنین انتظاری را از وی نداشتند با تبدیل مهار، به شتر اجازه دادند تا به مثابه اعلام خطر پایش را بر پوز روباه بیچاره بگذارد و وی را از توهم خود بزرگ بینی بیرون آرند.

۳- هرگاه نا آرامی ها، بمبارانها، انفجارات و کشتار های بیدریغ یک هفته اخیر کشور ما را در پیوند با تحولات سیاسی پاکستان در نظر گیریم واضح و روشن دیده می شود که با بیرون انداختن "عمران خان" از قدرت، طالب را هم که از خیرات سر وی و همکارانش در ارتش پاکستان به قدرت رسیده بود، زیر فشار قرار داده اند. به عبارت دیگر تمام آنچه امروز در افغانستان اتفاق می افتد و از مردم افغانستان قربانی می گیرد، به دستور پاکستان و به وسیله عمال تعبیه شده دولت پاکستان در درون طالب می باشد.

هموطنان گرامی!

همان طوری که روز قبل نیز تذکار دادم، جنایتکاران و قاتلان مردم ما هریک در طول ۴۰ سال و اندی گذشته، علی رغم آن که عملیتهای آنها یک قاسم مشترک داشته که خونبار بودن و ضد مردمی بودن آن اعمال بوده است، با آنهم در انجام این کشتار هرکدام نشان انگشت خاص خودشان را داشته اند. تجربه نشان داده است که داعش روی ده ها دلیل از جمله شهادت طلبی افرادش و ناتوانی آنها در نفوذ قبلی در یک منطقه جهت بمبگذاری، همیشه با اعزام انتحاری جنایات شان را انجام داده اند، در حالی که طالب و همچنین جهادی ها عمدتاً از اعزام انتحاری های غیر لازم خودداری ورزیده کوشیده اند با بمب گذاری، جنایات شان را انجام دهند.

از همین رو آنچه امروز در مزار، در ننگرهار، در قندوز و در کابل اتفاق می افتد مطمئناً کار خود طالب و احتمالاً جهادی هائیس که طناب آنها را دولت پاکستان در اختیار دارد. مسؤلیت جنایات امروز را چه داعش به گردن بگیرد و یا کدام نهاد دیگر، واقعیت این است که تمام این جنایات به دستور مستقیم "شهباز شریف" توسط عمال تعبیه شده اش در درون طالب می باشد که بدین وسیله زورش را به طالب نشان داده، از آنها می خواهد تا از توهم و خودبزرگ بینی بیرون شده خود را بشناسند. هرگاه دستور پاکستان در میان نباشد باقی می ماند رهبران طالب و جهادی ها، که هم امکانات آن را دارند و هم انگیزه و دلایل آن را.

هموطنان گرامی!

همان طوری که بار ها نگاشته ام این مصیبت ها در افغانستان تا زمانی ادامه خواهد یافت که دستان امپریالیسم و ارتجاع ظرفیت دخالت در امور داخلی افغانستان را داشته باشد، چه طالب حاکمیت را نمایندگی کند چه جواسیس تکنوکرات و یا جهادی ها، در ماهیت قضیه تغییری به وجود نمی آید. در نتیجه اگر می خواهیم که یقیناً می خواهیم در کشور ما آرامش برقرار شده خون بیگناهان در آن جاری نباشد باید عزم ما را جزم نموده متحدانه در پی ساقط ساختن نظام های وابسته و منقاد امپریالیسم و ارتجاع بر آنیم و آخرین میخ را بر تابوت متعفن عمال امپریالیسم و ارتجاع هار مذهبی بکوبیم.

**مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل
و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد
تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!**